

ΑΛΕΞ ΦΛΙΝ

Μπορεί ο έρωτας να σπάσει
τη μεγαλύτερη κατάρρα;

Ν Ε Α Ν Ι Κ Η Λ Ο Γ Ο Τ Ε Χ Ν Ι Α

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: BEASTLY
Από τις Εκδόσεις HarperTeen, Νέα Υόρκη 2007

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Beastly**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Alex Flinn

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κάσσυ Μπουλούζου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Αναστασία Σακελλάριου

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ραλλού Ρουχωτά

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Σταμάτιος Κοτσάτος & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Κωνσταντίνα Παναγιώτου & ΣΙΑ Ο.Ε.

© Alex Flinn, 2007

Published by arrangement with HarperCollins Publishers.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2011

Πρώτη έκδοση: Απρίλιος 2011

Πρώτη ανατύπωση: Απρίλιος 2011

ISBN 978-960-453-864-5

*Τυπώθηκε σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά
και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.*

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδειάς του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομυχάλη 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiou Str.
144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

ΑΛΕΞ ΦΛΙΝ

BEASTLY

*Μετάφραση:
Κάσσι Μπουλούκου*

ΠΡΩΤΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ

ΟΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ ΔΙΑΒΕΤΟΥΝ
0,10 €
ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥΣ
ΣΕ ΚΟΙΝΟΦΕΛΕΙΣ ΣΚΟΠΟΥΣ
ΓΙΑ ΟΛΟ ΤΟ 2011

*Για την κόρη μου την Κάθριν,
που είναι πλέον αρκετά μεγάλη
για να διαβάξει τα βιβλία μου!*

Mr. Anderson: Καλώς ήρθατε στην πρώτη συνάντηση της ομάδας Απρόσμενων Αλλαγών.

Mr. Anderson: Είναι κανείς εδώ; Ή μήπως θα έπρεπε να πω «Παραδέχεται κανείς πως είναι εδώ;»

Ο χρήστης BeastNYC μπήκε στο chat.

Mr. Anderson: Γεια σου, BeastNYC.

Mr. Anderson: Σε βλέπω, BeastNYC. Θέλεις να συστηθείς;

BeastNYC: Οε θέλω να μιλήσω πρώτος. Είναι και άλλοι εδώ;

Mr. Anderson: Όλο και κάποιιοι μπήκαν πριν από εσένα.

BeastNYC: Τότε, ας μιλήσουν πρώτοι.

Mr. Anderson: Ποιος θέλει να καλωσορίσει τον BeastNYC;

SILENTMAID: Γεια σου, BeastNYC. Μπορώ να σε φωνάξω «Beast;»

BeastNYC: Όπως θέλεις. Δεν έχει σημασία.

Mr. Anderson: Ευχαριστώ, Silent, και με συγχωρείς για το θάρρος, όμως τι πλάσμα είσαι;

SILENTMAID: Γοργόνα. Μια μικρή γοργόνα.

Mr. Anderson: Σε μεταμόρφωσαν σε γοργόνα;

SILENTMAID: Είμαι γοργόνα, όμως «σκέφτομαι» να μεταμορφωθώ. Σκέφτηκα πως ίσως η ομάδα σας με βοηθήσει να πάρω την απόφασή μου.

Mr. Anderson: Αυτό θα συζητήσουμε απόψε. Την εμπειρία της μεταμόρφωσης. Πώς γίνατε αυτό που γίνατε.

Froggie: Έχεις μεταμορφωθεί και εσύ. Άντι;

Mr. Anderson: Όχι, όμως έφτιαξα αυτή την ομάδα για να σας βοηθήσω.

BeastNYC: SilentMaid, είσαι κορίτσι; Εννοώ, είσαι θηλυκό... ψάρι; Γοργόνα;

Froggie: Πώς μπορείς να μας βοηθήσεις, όταν δεν ξέρεις πώς είναι;

SILENTMAID: Ναι, Beast. Σκέφτομαι όμως να γίνω κορίτσι.

Mr. Anderson: Froggie, έχω ερευνήσει εκτεταμένα το θέμα. Έχω γράψει μία διατριβή με θέμα «Οι επιπτώσεις της μεταμόρφωσης στην αληθινή αγάπη», η οποία βασίστηκε στα έργα των Γκριμ, του ΛεΠρενς ντε Μπομόν, του Ακσάκοφ, του Κούιλερ-Κόουτς και του Γουόλτ Ντίσνεϊ...

BeastNYC: Πού είσαι, Silent;

SILENTMAID: Είμαι βέβαιη πως έχεις μελετήσει πολύ, Άντι. Χαίρομαι που είχες αυτή την ιδέα. :)

Mr. Anderson: Σ' ευχαριστώ, Silent.

SILENTMAID: Βρίσκομαι στη Δανία, Beast. Πιο συγκεκριμένα, στον Ατλαντικό Ωκεανό κοντά στη Δανία.

BeastNYC: Στη Δανία;

Froggie: Συγγνώμη για την παρέμβαση, αλλά δυσκολεύομαι να γράψω με τις μεμβράνες στα πόδια.

SILENTMAID: Στη Δανία. Βρίσκεται στην Ευρώπη.

Froggie: Εννοώ στα ΧΕΡΙΑ.

Mr. Anderson: Καταλαβαίνω, Froggie. Πιστεύω πως θα κάνει καλό σε εσάς, αγόρια –και κορίτσι, φυσικά–, να τα λέτε μεταξύ σας.

Ο χορήστης Grizzlyguy μπήκε στο chat.

Grizzlyguy: Θέλω να σας μιλήσω για δύο κορίτσια που συνάντησα.

BeastNYC: Ξέρω πού είναι η Δανία. Μετά την κατάρα, αφού δεν έχω καθόλου ζωή, βρήκα πολύ χρόνο για να μελετήσω.

Mr. Anderson: Πολύ καλή παρατήρηση, BeastNYC. Θα συζητήσουμε επίσης για την αλλαγή που προκάλεσε η μεταμόρφωση στη ζωή σας.

BeastNYC: Κάνει κρύο εκεί, Silent!

SILENTMAID: Όντως, Beast. <χαμόγελο> Όμως είναι ζεστά κάτω από το νερό.

Grizzlyguy: Θέλω να συζητήσουμε γι' αυτές τις δύο κοπέλες!

BeastNYC: Είσαι μόνη, Silent;

Grizzlyguy: Λοιπόν, αυτές οι κοπέλες... Τη μία τη λένε Ροδούλα και είναι πολύ σέξι!

SILENTMAID: Περίπου, Beast... Καταλαβαίνω πού το πας...

Froggie: Αυτό που με δυσκολεύει περισσότερο είναι να τρώω μύγες.

Grizzlyguy: Την άλλη τη λένε Χιονάτη.

SILENTMAID: Είμαι μόνη, όμως υπάρχει κάποιος... Ένας ναυτικός.

Grizzlyguy: Όχι η γνωστή Χιονάτη. Μια άλλη. Η αδελφή της Ροδούλας. Σιωπή! Και αυτή είναι καλή.

Froggie: Δε μου αρέσουν οι μύγες.

BeastNYC: Το πρόβλημά μου, Silent, είναι πως ψάχνω μια κοπέλα που θα μπορέσει να με αγαπήσει.

SILENTMAID: Πολύ κολακευτικό εκ μέρους σου, Beast, αλλά είμαι ήδη ερωτευμένη με κάποιον άλλο.

Με ένα αγόρι πάνω σε ένα σκάφος που το έσωσα από πνιγμό.

Mr. Anderson: Μπορείτε να μιλάτε ένας ένας;

BeastNYC: Οε συναντάμε συχνά άλλους για να μιλήσουμε.

Froggie: Νιώθεις μεγάλη μοναξιά όταν είσαι βάτραχος χωρίς όμως να είσαι.

Mr. Anderson: Κατανοητό, όμως πρέπει να μιλάμε ένας ένας, ώστε να μην μπερδέψουμε τη συζήτηση. Επειδή είναι η πρώτη συνάντησή μας, σκέφτηκα να συζητήσουμε πώς καταλήξαμε να γίνουμε όπως γίναμε. Πώς μεταμορφωθήκαμε.

Froggie: Εγώ τσάντισα μια μάγισσα.

BeastNYC: Επίσης.

SILENTMAID: Σκέφτομαι να κάνω μια συμφωνία με μια μάγισσα. Μια μάγισσα της Θάλασσας. Θα ανταλλάξω τη φωνή μου με ανθρώπινα πόδια. Γι' αυτό διάλεξα το Silent (Σιωπηλή).

BeastNYC: Γράφεις πολύ όμορφα, Silent.

SILENTMAID: Ευχαριστώ, Beast.

Grizzlyguy: Τραλαλά!

Mr. Anderson: Beast, θα ήθελες να μας μιλήσεις;

BeastNYC: Δεν έχω όρεξη.

Mr. Anderson: Βρίσκεσαι ανάμεσα σε φίλους, Beast.

Grizzlyguy: Άντε, τελείωνε, για να μιλήσω επιτέλους για τις δύο κοπέλες.

BeastNYC: Πρίγκιπα, γνώρισες δύο κοπέλες; Πού μένεις;

Mr. Anderson: Εδώ δεν αναζητάμε σύντροφο, Beast.

BeastNYC: Εγώ ψάχνω. Είναι δύσκολο να γνωρίσεις κορίτσια, όταν μοιάζεις με πίθηκο. Πρέπει να γνωρίσω μια κοπέλα για να ρίξω τα μάγια.

Mr. Anderson: Χρειάζεσαι όμως και κάποιους να σε στηρίζουν. Γι' αυτό αποφάσισα να οργανώσω αυτή την ομάδα.

SILENTMAID: Μίλησέ μας, Beast. Βρίσκεσαι ανάμεσα σε φίλους.

BeastNYC: Καλά. Το πρώτο πράγμα που πρέπει να μάθετε για εμένα είναι πως είμαι ένα τέρας.

Froggie: Εξού και το ψευδώνυμο.

Mr. Anderson: Μην ανάβεις φωτιές, Froggie.

BeastNYC: Κάποτε, όταν έβλεπα μια χοντρή κοπέλα, την αποκαλούσα «τέρας». Όμως δεν είμαι τέτοιο τέρας. Μοιάζω με ζώο. Έχω τρίχωμα, νύχια... Ό,τι μπορείτε να σκεφτείτε. Εξωτερικά μοιάζω με ζώο, αλλά εσωτερικά όχι. Εσωτερικά παραμένω άνθρωπος.

Grizzlyguy: Και εγώ το ίδιο.

BeastNYC: Είναι πολύ δύσκολο για εμένα, γιατί, πριν γίνω τέρας, ήμουν... Ήμουν όμορφος. Ήμουν κουλ, δημοφιλής, πλούσιος... Οι φίλοι μου στο σχολείο με είχαν εκλέξει πρίγκιπα.

Grizzlyguy: Σε είχαν εκλέξει πρίγκιπα;

Froggie: Beast, οι πρίγκιπες δεν εκλέγονται. Κάποτε ήμουν και εγώ πρίγκιπας.

BeastNYC: Είναι μεγάλη ιστορία.

Mr. Anderson: Έχουμε άφθονο χρόνο, Beast. Μίλησέ μας.

BeastNYC: Καλά... Όλα τα προκάλεσε μια μάγισσα.

Froggie: Αυτές τα προκαλούν όλα.

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

Ο πρίγκιπας και η μάγισσα

Ένωθα πως τα βλέμματα όλων ήταν στραμμένα πάνω μου, όμως το είχα συνηθίσει. Ο πατέρας μου, από πολύ νωρίς, μου είχε μάθει πως πρέπει να φέρομαι σαν να μη με αγγίζει τίποτα. Όταν είσαι ξεχωριστός, όπως εμείς, όλοι θα σε προσέχουν έτσι και αλλιώς.

Ήταν ο τελευταίος μήνας πριν από το τέλος της Α΄ Λυκείου. Ο καθηγητής μοίραζε στην τάξη τα ψηφοδέλτια με τις υποψηφιότητες για τους τίτλους που θα απονέμονταν στον ανοιξιάτικο χορό, κάτι που υπό άλλες συνθήκες θα θεωρούσα γελοίο.

«Κάιλ, γράφει το όνομά σου», μου είπε ο φίλος μου ο Τρέι δίνοντάς μου μια δυνατή σπρωξιά.

«Όχι, βέβαια!» απάντησα.

Γυρνώντας προς το μέρος του Τρέι, είδα το κορίτσι που καθόταν δίπλα του, την Άννα –ίσως πάλι να τη λένε Χάνα– να χαμηλώνει το βλέμμα της. Εμένα κοιτούσε.

Εξέτασα το χαρτί με τις υποψηφιότητες. Όχι μόνο με είχαν προτείνει για τον τίτλο του Πρίγκιπα της Α΄ Λυκείου, αλλά ήμουν και ο αδιαφιλονίκητος νικητής. Κανείς δεν μπορούσε να ανταγωνιστεί την εμφάνισή μου και τα χρήματα του πατέρα μου.

Ο καθηγητής ήταν νέος στο σχολείο και ίσως είχε τη λανθασμένη εντύπωση πως, επειδή το εστιατόριο του Τατλ διαθέτει μπαρ με σαλάτες και οι μαθητές μαθαίνουν κινέζικα (δηλαδή, είναι ένα από τα σχολεία που επιλέγουν για τα παιδιά τους όλοι οι πλούσιοι άνθρωποι της Νέας Υόρκης), εμείς δε θα επιχειρούσαμε να αποφύγουμε το μάθημα. Μεγάλο λάθος! Δεν είχαμε όρεξη για μάθημα και προσπαθούσαμε να βρούμε τρόπους ώστε το διάβασμα των υποψηφιοτήτων και η επιλογή των νικητών να διαρκέσει καθ' όλη την πενήντάλεπτη περίοδο του μαθήματος. Ή τουλάχιστον αυτό προσπαθούσαν να κάνουν οι περισσότεροι. Οι υπόλοιποι ήταν απασχολημένοι στέλνοντας μηνύματα στα κινητά τηλέφωνα των φίλων τους. Παρατήρησα τις κλεφτές ματιές που μου έριχναν όσοι συμπλήρωναν το δελτίο με τις υποψηφιότητες. Χαμογέλασα. Κάποιος άλλος στη θέση μου μπορεί να χαμήλωνε το βλέμμα του προσπαθώντας να επιδείξει μετριοφροσύνη, σαν να ντρεπόταν που το όνομά του ήταν γραμμένο στο χαρτί. Δεν έχει όμως κανένα νόημα να προσπαθείς να αρνηθείς το εμφανές.

«Και το δικό μου όνομα είναι μέσα», μου είπε ο Τρέι σκουντώντας με ξανά.

«Πρόσεχε!» του είπα τρίβοντας το μπράτσο μου.

«Εσύ να προσέχεις. Χαμογελάς σαν χαζός, σαν να είσαι ο νικητής που ποζάρει για τους παπαράτσι!»

«Και πού βλέπεις το κακό;»

Χαμογέλασα ακόμα πιο πλατιά για να τον εκνευρίσω και σήκωσα το χέρι μου όπως χαιρετούν οι επίσημοι στις παρελάσεις. Εκείνη τη στιγμή άστραψε το φλας από τη φωτογραφική μηχανή κάποιου κινητού, σαν επιβεβαίωση των όσων είχα μόλις πει.

«Πρέπει να σου απαγορεύσουν να ζεις», μου είπε ο Τρέι.

«Σ' ευχαριστώ», του απάντησα.

Σκέφτηκα να ψηφίσω τον Τρέι για να τον κάνω να νιώσει καλύτερα. Ο Τρέι ήταν εξαιρετικός κωμικός, όμως δε διέθετε ανάλογα εμφανισιακά προσόντα. Ούτε και η οικογένειά του ήταν ιδιαίτερα αξιόλογη. Ο πατέρας του ήταν γιατρός, ή κάτι τέτοιο τέλος πάντων. Τα αποτελέσματα θα ανακοινώνονταν στη σχολική εφημερίδα και θα ήταν εξευτελιστικό για τον Τρέι να βγει τελευταίος ή να μη λάβει καμία ψήφο.

Από την άλλη, όμως, θα ήταν εξαιρετικό να λάβω διπλάσιες ή τριπλάσιες ψήφους από τον επόμενο. Επιπλέον, ο Τρέι με λάτρευε. Αν ήταν αληθινός φίλος, θα ήθελε να κερδίσω με μεγάλη διαφορά. Αυτό ήταν άλλο ένα από όσα μου είχε μάθει ο πατέρας μου.

«Μην είσαι κοροίδο, Κάλι, και ποτέ μην κάνεις κάτι με γνώμονα τη φιλία ή την αγάπη, γιατί κάποτε θα καταλάβεις πως μόνο ο εαυτός σου σε αγαπάει πραγματικά».

Θα ήμουν επτά ή οκτώ χρόνων, όταν μου το είπε. Τότε τον είχα ρωτήσει:

«Και εσύ, μπαμπά;»

«Τι;»

«Αγαπάς...» *Εμένα*. «Εμάς. Την οικογένειά σου».

Με κοίταξε αρκετή ώρα πριν μου απαντήσει.

«Αυτό, Κάιλ, είναι διαφορετικό».

Δεν τον ξαναρώτησα ποτέ αν με αγαπάει. Ήξερα πως εκείνη τη φορά μού είχε πει την αλήθεια.

Δίπλωσα το ψηφοδέλτιο που κρατούσα, ώστε να μην το δει ο Τρέι, και ψήφισα τον εαυτό μου. Ήξερα πως και εκείνος είχε ψηφίσει τον εαυτό του, όμως αυτό ήταν διαφορετικό.

Τότε, μια φωνή ακούστηκε από το βάθος της αίθουσας.

«Είναι αηδιαστικό!»

Όλοι στρέψαμε τα κεφάλια μας προς τα εκεί.

«Ίσως κάποιος κόλλησε μύξα κάτω από το θρανίο της», ψιθύρισε ο Τρέι.

«Εσύ το έκανες;» τον ρώτησα.

«Δεν κάνω πια τέτοια πράγματα».

«Αηδιαστικό», επανέλαβε η φωνή. Σταμάτησα να μιλώ με τον Τρέι και στράφηκα προς τα εκεί από όπου ακούστηκε η φωνή, προς το φρικό με τα μαύρα ρούχα που καθόταν στο βάθος. Ήταν ένα χοντρό κορίτσι, ντυμένο με τα μαύρα, φαρδιά ρούχα που προτιμούν οι μάγισσες και οι τρομοκράτες (στο Τατλ δε φοράμε στολές, γιατί οι γονείς θα ενοχλούνταν αν δεν μπορούσαν να αγοράσουν Dolce & Gabbana) και πράσινα μαλλιά. Ήταν βέβαιο πως ζητούσε βοήθεια. Το παράξενο, όμως, ήταν πως δεν την είχα ξαναδεί. Τους περισσότερους τους ήξερα από μικρός.

Ο καθηγητής ήταν πολύ χαζός για να την αγνοήσει.

«Τι είναι αηδιαστικό, δεσποινίς... Δεσποινίς...»

«Χίλφερτι», του απάντησε. «Κέντρα Χίλφερτι».

«Έπαθε κάτι το θρανίο σου, Κέντρα;»

«Κάτι έχει πάθει ολόκληρος ο κόσμος». Είχε σηκωθεί όρθια, σαν να έδινε διάλεξη. «Κάτι πολύ άσχημο, αφού ζούμε στον 21ο αιώνα και συνεχίζουμε να διαιωνίζουμε αυτές τις γελοιότητες». Σήκωσε το ψηφοδέλτιο. Όλοι έβαλαν τα γέλια.

«Είναι οι υποψηφιότητες για το χορό της Α΄ Λυκείου», προθυμοποιήθηκε να της εξηγήσει ο Τρέι.

«Ακριβώς», απάντησε το κορίτσι. «Ποιοι είναι όλοι αυτοί; Γιατί πρέπει να τους φερόμαστε σαν να είναι γαλαζοαίματοι; Για ποιο λόγο; Όλοι όσοι αναφέρονται εδώ επιλέχθηκαν βάσει ενός και μόνο κριτηρίου: της εξωτερικής εμφάνισής τους».

«Τον βρίσκω αρκετά καλό λόγο», είπα όχι και τόσο χαμηλόφωνα στον Τρέι. Σηκώθηκα όρθιος. «Αυτά είναι βλακείες. Όλοι ψήφισαν και εξέλεξαν αυτούς εδώ. Η διαδικασία είναι δημοκρατική».

Κοιτάζοντας γύρω μου είδα κάποιους να συμφωνούν μαζί μου σηκώνοντας τον αντίχειρά τους και άκουσα πολλά «Πες τα!», κυρίως από την Άννα, ή τη Χάνα. Παρατήρησα όμως πως πολλοί, κυρίως οι άσχημοι, παρέμεναν σιωπηλοί.

Το κορίτσι έκανε μερικά βήματα προς το μέρος μου.

«Είναι σαν πρόβατα που ακολουθούν το βοσκό. Ψηφίζουν τους δημοφιλείς γιατί αυτό είναι το πιο απλό. Η επιφανειακή ομορφιά, τα ξανθά μαλλιά, τα γαλάζια μάτια», είπε κοιτάζοντάς με, «είναι εύκολα αναγνωρίσιμα. Είναι όμως πολύ δύσκολο να καταλάβεις αν κάποιος είναι γενναίος, δυνατός ή έξυπνος».

Είχα θυμώσει μαζί της και έτσι της επιτέθηκα.

«Αν είσαι όντως έξυπνος, τότε θα βρεις τον τρόπο να γί-

νεις πιο όμορφος. Χάνοντας βάρος, κάνοντας πλαστική, κάνοντας καθαρισμό προσώπου ή λεύκανση δοντιών». Έδωσα μεγάλη έμφαση στο δεύτερο ενικό πρόσωπο, ώστε να καταλάβει πως αναφερόμουν σε εκείνη. «Ο πατέρας μου εργάζεται σε ένα ειδησεογραφικό δίκτυο και μου έχει μάθει πως δεν πρέπει να ασχολούμαστε με τους άσχημους».

«Αυτό πιστεύεις;» με ρώτησε ανασηκώνοντας το μαύρο φρούδι της. «Πως πρέπει να μεταμορφωθούμε για να γίνουμε όπως μας θέλεις εσύ, Κάιλ Κίνγκσμπουρι;»

Ένιωσα έκπληξη όταν είπε το όνομά μου. Ήμουν βέβαιος πως δεν την είχα ξαναδεί. Όμως, όλοι ήξεραν ποιος είμαι. Όλοι. Ίσως, η καημένη, να με είχε ερωτευτεί.

«Ναι», της απάντησα. «Αυτό πιστεύω και αυτό ξέρω».

Με πλησίασε. Είχε ανοιχτά πράσινα μάτια και η μύτη της ήταν μακριά και κάπως καμπουρωτή.

«Τότε, Κάιλ, να εύχεσαι να μην ασχημύνεις ποτέ. Είσαι άσχημος εσωτερικά, εκεί που μετράει περισσότερο, αλλά είμαι βέβαιη πως, αν ποτέ χάσεις την ωραία εμφάνισή σου, δε θα έχεις τη φρόνηση ή τη δύναμη να την ξαναπάρεις πίσω. Κάιλ Κίνγκσμπουρι, είσαι ένα τέρας».

Τέρας! Η λέξη ήταν από άλλη εποχή και άλλο μέρος. Με έκανε να σκεφτώ τα παραμύθια. Ξαφνικά, ένιωσα ένα μυρμηγκιασμα, λες και το βλέμμα της είχε βάλει φωτιά στις τρίχες των χεριών μου, και έτριψα τα χέρια μου μεταξύ τους για να το διώξω.

ΕΙΜΑΙ ΕΝΑ ΤΕΡΑΣ.

Ένα τέρας. Ούτε λύκος, ούτε αρκούδα, ούτε γορίλας, ούτε σκύλος, αλλά ένα απαίσιο τέρας που στέκεται όρθιο στα πόδια του· ένα τριχωτό τέρας με κοπιερά δόντια και νύχια. Νομίζετε ότι σας λέω παραμύθια; Καθόλου.

Ζω στη Νέα Υόρκη. Σήμερα. Δεν είμαι άρρωστος ούτε παραμορφωμένος. Και θα μείνω για πάντα έτσι, κατεστραμμένος, εκτός κι αν καταφέρω να σπάσω τα μάγια. Αν καταφέρω να βρω μια κοπέλα που θα με αγαπήσει πραγματικά. Ναι, τα μάγια που μου έκανε η μάγισσα στην τάξη των αγγλικών. Γιατί με μεταμόρφωσε σε τέρας που κρύβεται τη μέρα και κυκλοφορεί στους δρόμους τη νύχτα; Θα σας πω. Θα σας μιλήσω για τον Κάιλ, τον τύπο που όλοι θα ήθελαν να είναι, το αγόρι με τα λεφτά, την τέλεια εμφάνιση και την τέλεια ζωή. Και μετά θα σας πω πώς ο Κάιλ κατάντησε... τέρας.

*Μια μοντέρνα εκδοχή του παραμυθιού
Η Πεντάμορφη και το Τέρας.*

Η ΤΑΙΝΙΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΤΟΥΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΝ

CBS FILMS PRESENTS
"BEASTLY" MARY-KATE OLSEN
AND NEIL PATRICK HARRIS CASTING BY SARAH HALLEY FINN, CSA
EDITOR THOMAS J. NORDBERG PRODUCTION DESIGNER RUSTY SMITH
PRODUCED BY SUSAN CARTSONIS BASED ON THE NOVEL BY ALEX FLINN

A STOREFRONT PICTURES PRODUCTION
PETER KRAUSE LISAGAY HAMILTON
MUSIC BY MARCELO ZARVOS COSTUME DESIGNER SUTTRAT LARLARB
DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY MANDY WALKER ACS EXECUTIVE PRODUCER MICHAEL FLYNN
SCREENPLAY BY DANIEL BARNZ DIRECTED BY DANIEL BARNZ

   CBS FILMS
WWW.BEASTLYTHEMOVIE.COM

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

ΤΑΤΟΪΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550

www.psichogios.gr • e-mail: info@psichogios.gr

ISBN 978-960-453-864-5

9 789604 538645

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗ: 08640

ΔΙΑΒΑΖΩ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΓΙΑΤΙ ΚΑΘΕ ΒΙΒΛΙΟ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ